

mokslas • menas • literatūra

DRAUGAS

ANTROJI DALIS / 1971 METAI
BIRŽELIO MĖNESIO 5 D. / JUNE 5, 1971
PART TWO NR. 131 (23)

Šiame numery

ARGI KULTŪRA IR MENAS VISAI UŽ DYKĄ?
DR. VINCO MACIŪNO PRANEŠIMAS
LITUANISTIKOS INSTITUTO SUVAŽIAVIME.
KULTŪRINĖS POLITIKOS SIMPOZIUMO
SANTRAUKA.
LITERATŪRA LITUANISTIKOS INSTITUTO
SUVAŽIAVIME.
STASYS BARZDUKAS APTARIA DR. PRANO
SKARDŽIAUS KALBOTYRINIUS DARBUS.
DANOS STANKAITYTĖS DAINOS REČITALIO
BELAUKIANT.
ISPŪDŽIAI IS KAIRIO - LAPINSKO DRAMOS
SPEKTAKLIO.
ISTORIJOJ MOKSLAS LITUANISTIKOS
INSTITUTO DIENOSE CHICAGOJ.
LIETUVOS GYVENTOJAI IR URBANIZACIJA.
KULTŪRINĖ KRONIKA.
SPYGLIAI IR DYGLIAI.

Darbo yra daug. Ir visiems jo pakaks

Lituanistikos instituto prezidento dr. Vinco Maciūno pranešimas, atidarant Instituto suvažiavimą gegužės mėn. 29 d. Chicagoje.

Man malonu čia susirinkusius pasveikinti Lituanistikos instituto vardu, širdingai padėkoti už atsilankymą mūsų suvažiavime ir tuo parodymą mūsų Institutui dėmesio, kurį mes tikrai vertiname. Malonu taip pat susirinkti Chicagoje, nes čia prieš dvidešimt metų Institutas ir buvo įsteigtas. Taigi šie metai yra Institutui sukaktuviniai.

Per tuos ilgus metus daug kas pakito mūsų gyvenime, daug kas amžinai atsiskyrė iš mūsų tarpo, bet pagrindinis Instituto tikslas, mokslinis ir drauge tautinis, išliko tas pats, kuris buvo ir Institutą steigiant. Tai tas pats taurus tikslas, kuris jau iš seno skatino mūsų mokslo žmones skirti savo jėgas Lietuvos mokslui. Dar praeito šimtmečio pradžioje jis sukvietė jauną Vilniaus universiteto studentui Daukantui, kuris savo pirmojo istorijos veikalo pratarėje, atžymėtoje 1822 metų data, rašė šiuos įsidėmėtinus žodžius:

"Taigi, kad mokslas ir gudrybė giminės (tuo žodžiu Daukantas ir kiti tada vadino tautą) yra amžina ir visų didžiausia garbė, dėl ko gi lietuviai ir žemaičiai negal stengti, idant dasiektų tą laiptą šviesybės, ant kurio išsikėlė kitos giminės? Už vis, jog kiekviena gal pelnyti garbę ne tikrai vienu kardu, bet ir pačiu mokslu."

Nepaneigdami ir kitokios veiklos Lietuvai reikšmės ir anaipol patys neišsijungdami iš jos, mes kaip Lituanistikos instituto nariai savo svarbiausias pastangas skiriame Lietuvos mokslui, ar tiksliau pasakius, mokslui apie Lietuvą, t. y. apie jos istoriją, kalbą, literatūrą, tautosaką, kraštą...

Gyvename išeivijoje. Neturime čia palankių sąlygų, kurios augintų naujus lituanistus ir juos skatintų. Tad kiekvieno lituanisto netekimas yra mums skaudus nuostolis. Su giliu apgailėstumu prisimename, kad nuo Lituanistikos instituto praeito suvažiavimo mirė du mūsų Instituto nariai — istorikai Konsantinai Avizonis ir Pranas Paulikonis. Taip pat mirė ir mūsų Instituto garbės narys Juozas Bačiūnas. Mirė ir Lietuvoje keli lituanistai, iš kurių itin minėtini literatūros istorikai L. Lebedys ir kalbininkas J. Kazlauskas. Neperseniai skaitėme spaudoje liūdną žinią, kad Lenkijoje mirė žymusis lietuvių kalbos tyrinėtojas, ilgametis Vilniaus universiteto prof. J. Otrębskis. Jų visų šviesų atminimą pagerbime tyliu susikaupimu.

Jau beveik mūsų tautinės ambicijos ir savivardžio reikalas — jei mokame svetimiems mokymosi, kodėl turėtume ignoruoti saviškius? Jei jau, bent dalinai, atsiųginame lietuviškųjų šeštadienio mokyklų mokytojus, tuo pačiu neturėtume diskriminuoti jaunimo chorų ir tautinių šokių grupių vadovus — mokytojus, kurių darbas tikrai yra nemažesnės svarbos ir reikšmės.

Al. Gmt.

Plaukiame pasitikti vasaros...

Nuotr. T. V. A.

Reikia betgi ir pasidžiaugti, kad dar turime žmonių ir galime ne tik papildyti, bet ir pagraisinti LI narių eiles. Štai ir šiemet Institutą įsijungė 17 naujų tikrųjų jo narių.

Šalia vyresnės kartos žmonių, iš seniau besireikšusių vienoje ar kitoje lituanistikos srityje, LI narių tarpe nestinga ir jaunesnių, aukštesnių mokslus jau čia išeivijoje baigusių. Daugumas jų savo doktorato disertacijoms buvo pasirinkę lituanistikos temas ir dabar, kad ir dėstydami universitetuose ar koldžuose anaipol nelituanistikos dalykus ar dirbdami kitose mokslinio pobūdžio institucijose, ir toliau neatsisako savo lituanistikos interesų ir skiria jiems laiko šalia savo tiesioginių mokslo darbo pareigų. Toji grupė jau sudaro ketvirtą visų LI narių dalį, ar net kiek ir daugiau. Neabejotinai ji ir toliau didės, o ilgainiui perims ir paties Instituto vadovavimą.

Kai pažiūrime į sąrašą narių, prieš dvidešimt metų sudariusių tautai naujai steigiamo Instituto branduolį, ne be liūdesio matome, kiek daug žymių ir dabartinėmis sąlygomis čia sunkiai bepakeičiamų lituanistų yra iš gyvenimo pasitraukę:

mirė Mykolas ir Vaclovas Biržiškos, Kivė, Pakštas, Šapoka, Matusas, Avizonis. Ir kiti vyresnieji, dar Lietuvoje moksliškai subrendę lituanistai, senstame, pavargstame ir neišvengiamai siauriname savo mokslinę veiklą. Tad būtinai reikia naujo kraujo, jaunų jėgų, kad Institutas pamažu nesužlugtų, o ir toliau sėkmingai gyvuotų ir veiktu.

Prieš šešiasdešimt metų, kai dar neturėjome savo lietuviško universiteto nei mokslinių institutų ir tik Basanavičiaus rūpesčiu įsteigę Lietuvos mokslo draugiją jungė toje srityje besidarbuojančius, Mykolas Biržiška ragino įtraukti lituanistikos darban studentiją, drauge pateikdamas keliasdešimt lituanistikos temų. Jis rašė "Visuomenės" žurnale (1910): "Užvedžiau kalbą apie studentus. Manau, kad mūsų dabartinio gyvenimo sąlygose ypač jie turi iškelti minėtus mokslus ir užsieti šviesuomenę šios rūšies darbais. Jie arti universitetų mokslo, reikale gaus ir mokslo pagalbą (profesorai, draugai), gali naudotis knygynais, archyvais ir t. t., pačiu gyvenimu — mokslo atmosfera stumiasi darban". Kad ir vėlaukdamas iš jų kokių nepaprastų mokslo darbų, Biržiška tikėjosi,

kad jie "patys Lietuvos mokslan įsitrauks ir, rasi, kitus užkrės taja liga". Mes gerai žinome, kad tokia Lietuvos mokslo liga tada ir užsikrėtė Mykolas ir Vaclovas Biržiškos, Augustinas Janulaitis, Kazimieras Būga, Petras Klimas ir kiti, kurie itin svariai vėliau pasireiškė mūsų lituanistikoje.

Norime tikėtis, kad ir LI, įtraukdamas į savo eiles mūsų jaunąsias mokslo jėgas, gal irgi įstengs juos susargdinti chroniška lituanistikos mokslo liga. Išlaikyti lituanistikos interesą gyvą ir jį dar ugdyti — yra esminis LI uždavinys.

Viena iš priemonių palaikyti dėmesį lituanistikai yra ir LI suvažiavimai. Tai itin gera ir nedažna progą lituanistams susitikti, paskaityti savo pranešimus, padiskutuoti, pasitarti rūpimomis mokslo problemomis, pasiformuoti. Tokius suvažiavimus galima būtų pavadinti tam tikru lituanistikos atgaivinimu, nes kasdieniame darbe mūsų daugumai anaipol netenka susidurti su lituanistiniais dalykais. Tad šin suvažiavime pasistengėme sutraukti didoką paskaitininkų būrį. Ir labai malonu, kad jų tarpe kaip tik yra nemaža mūsų jaunesniųjų mokslo žmonių.

Rašydamas apie dvidešimtmetinę Lietuvos mokslo draugijos sukaktį, A. Janulaitis taip prisiminė jos suvažiavimus:

"Atgydavo tuomet lietuviškasis Vilnius. Visi rinkdavosi į Mokslo draugijos susirinkimus... Taigi tautinių atžvilgiu Mokslo draugijos metiniai susirinkimai virto metiniais visos Lietuvos ir net kartais į Rusiją ištraukusios inteligentijos susirinkimais" (Iliustruotoji Lietuva, (1927, nr. 16).

Tokių didelių ambicijų mes anaipol neturime ir nepretenduojame į tokį mūsų suvažiavimų vaidmenį. Vis dėlto manome, kad LI suvažiavimai turi svarbos ne tik Institutui nariams, bet ir tam tikros kultūrinės reikšmės platesnei visuomenei. Kad suvažiavimas turėtų ir daugiau išliekamos reikšmės, ketiname suvažiavimo paskaitas paskelbti atskiru leidiniu.

Suprantama, kad tokius visuotinius LI suvažiavimus sukviesti nėra lengva, ypač dėl didelių atstumų, skiriančių po visą kraštą plačiai pasklidusius LI narius. Tad reikės apsvastyti tam tikrą decentralizaciją toje LI veiklos srityje: mažesnius rajoninius LI suvažiavimus galima būtų ir lengviau ir dažniau surengti. Be to, įvairiose vietovėse ruošiami, jie būtų ir platesnei visuomenei prieinamesni. Toks ryšys su lietuviškąja visuomene, o ne užsidarymas savo organizacijos ribose, ir turi rūpėti LI-tui.

Šalia visuotinių ir rajoninių suvažiavimų galima būtų rengti ir siauresnes mokslines konferencijas, skirtas vienai kuriai lituanistikos sričiai (kalbotyrai, literatūrai, istorijai...) ar simpoziumus kuriai nors aktualiai mūsų kultūros problemai panagrinėti.

Pereiname prie svarbiausios LI darbo srities — prie mokslinių leidinių. Deja, turime atvirai prisipažinti, kad čia mūsų reikalai nekokie. Žinoma, Institutui anaipol nestinga rašančiųjų, Instituto narių eilėse kaip tik yra daug mūsų žymių kalbininkų, istorikų, literatų, sociologų, tautotyrininkų, kurių straipsnių ir stambesnių studijų pilna mūsų periodikoje, Lietuvių enciklopedijoje, kitakalbiuose mokslo žurnaluose; yra ir atskiromis knygomis išleisti. LI narių įnašas išeivijos lituanistikon, o taip pat ir apskritai kultūrinin gyvenimui yra labai reikšmingas. Betgi paties LI leidybinę veiklą suvaržo lėšų stoka. Tiesa, pačioje pradžioje LI-tui gerai pasisekė: Kultūros fondas nepašyškėto gausios paramos, ir galėjo būti išleistas Vaclovo Biržiškos "Aleksandrynas", vienas iš pačių stambiųjų ir svarbiųjų išeivijos lituanistikos leidinių, kuris dėl savo didelės mokslinės reikšmės net ir Lietuvoje dabar plačiai lituanistų naudojamas ir cituojamas, nors šlaipjau išeivijos leidiniai ten oficialiai ignoruojami.

Savo paties sutelktomis lėšomis LI galėjo išleisti tik dvi neperdidelės apimties "Lituanistikos darbų" knygas. Jau pradėtos rengti trečiosios "Lituanistikos darbų" knygos leidimą teko atidėti, kai Lietuvos fondas nepaskyrė prašytos paramos.

(Nukelta į 2 psl.)

Palikimas teatro mylėtojui

Amerikietis dramaturgas Tennessee Williams sako, kad scenos veiklas sukuriamas prie stalo, tačiau jis gimsta scenoje. Toks naujo Anatolijaus Kairio veikalo „Palikimo“ gimimas įvyko praėjusį šeštadienį, o pakartotas dar ir praėjusį sekmadienį ir pirmadienį. Į sceną šią jau kiek seniau išspausdintą dramą išvedė komp. Darius Lapinskas, trijų veiksmų veiklą režisuodamas, pasirūpindamas muzika, scenarijumi ir scenos efektais.

Drama, išskyrus pirmą veiksmą, nėra realistiškas, todėl ir pastatymas nebuvo realistiškas, tačiau jis nebuvo, kaip kas tikėjosi, gąsdinančiai modernus. Vis dėlto manytume, kad ir labai geros šalutinės priemonės nustelbė žodį, kuris dramoje vis tiek visais laikais buvo ir tebėra labai svarbus. Kad taip yra, liudija ir įvairūs, su labai minimaliomis šalutinėmis priemonėmis daromi rečitaliai.

Pats vaidinimas buvo kiek kitoks, negu autoriaus parašyta. Gana įdomi voko paslaptį sceną iš trečio veiksmo buvo atkelta į pirmąjį ir tuo lyg ir susilpninta įtampa. Visus tris spektaklius žiūrovai labai šiltai priėmė.

Mirė Marcel Dupre

Pasaulinio garso vargonų muzikos virtuozas ir kompozitorius prancūzas Marcel Duprė mirė gegužės 31 d. Meudon priemiestyje, Prancūzijoje. Maestro jau buvo 85 metų. Netrumpame savo amžiuje su vargonų muzikos koncertais jis daugelį kartų yra išvažinėjęs visą pasaulį, neaplenkdamas nei Jungtinių Amerikos Valstijų. Jo paties vargonų muzikai skirti kūriniai daugiausia yra virtuozinės jo improvizacijos, tik vėliau jo paties užrašytos, išlygintos ir galutinai atbaigtos. Iš tokių improvizacijų išaugo kone visi žymieji jo kūriniai, kaip „Symphonie — Passion“, „Le Chemin de la Croix“ ir kt. Didžioji dalis jo kūrybos yra gili religinė nuotaikos, kaip oratorija „La Vision of Jacob“ ir kt.

Kompozitorių suvažiavimas Vilniuje

Gegužės 5–8 d. Vilniuje vyko, po penkerių metų pertraukos, Kompozitorių sąjungos šeštasis suvažiavimas. Jį atidarė seniausias kompozitorius — J. Karosas.

Iš naujųjų kūrinių, lietuvių muzikai okup. Lietuvoje penkiuose vakaruose pateiktose simfonijose, kamerinė, chorinė ir vaikų muzika.

P. SVILIUS

mė, tačiau šiame nuo žemės pakeltame pastatyme vis dėlto norėjosi ir tradicinio charakterio, jaučiančio, kenčiančio ir mylinčio ir kovojančio, laiminčio ar pralaiminčio žmogaus, nenustelbiamą pagalbinį, tegu ir labai išradingų ir įdomių priemonių. Antrasis veiksmas bene buvo pats įdomiausias, gerai ir įdomiai buvo išspręstas pono M. ir pono N. dviejų personažų įvedimas. Žmogiškos šilumos buvo pajusta Aukštinuko (Vyt. Beleska) ir Padošos (Edv. Momkus) atliktuose vaidmenyse. Aukštinukas susilaukė labai šilto įvertinimo, puikiai suvaidintu hipo epizodu.

Veikalo turinys yra aktualus, konkrečiai liečias mūsų šiuolaikinį gyvenimą. Mirštas profesorius palieka palikimą savo broliams, kurį gana sunku pasidalinti, nes vienam palieka biblioteką, o kitam iš mirties žemės krauju rašytą laišką. To laiško labai reikia ponui M., kad išgelbėtų savo vaiką Aukštinuką iš dvasinės mažakraujystės. Ponas M. savo sūnų auklėjo taip, kad jis

nežinotų nieko apie kraštą, iš kurio kilę jo tėvai, kad brangintų pinigų ir gyventų pertekės turtais. Iš Sibiro atsiųstas laiškas, rašytas kankinių krauju, yra tautos gyvybės simbolis. Tik tas laiškas gali išgelbėti Aukštinuką nuo dvasinės anemijos. Tačiau šitai jau pavėluota. Tik jaunieji Gabija ir Tauras įsisąmonina dėdės palikimo prasmę, jie tiki, kad iš mūsų pačių prasimuš atgimimo versmė.

Šiame, tikrai giliose idėjinės prasmės veikale, vaidino Laima Rastenytė, Liucijus Alenskas, Rimvydas Vasiukevičius, Daiva Petersonaitė, Tomas Martis, Nora Spurgytė, Daiva Valaitytė, Gintaras Cepėnas, Linas Regis, Kęstutis Kazėnas, Mindaugas Mikutaitis, Žilvė Podytė, Nora Spurgytė, Nijolė Sparkytė, Edvardas Momkus, Vytautas Beleska.

Apšvietimas Jono Jurkaus. Baigiant tegalima pasakyti, kad veikalo nemačiusieji daugiau ar mažiau save nuskriaudė. Visuomenė turėtų būti dėkinga LB Kultūros fondo Jaunimo teatrui, gražiai apjungusiam eilę akademinių jaunimo ir davusiam jau ne vieną pastatymą.

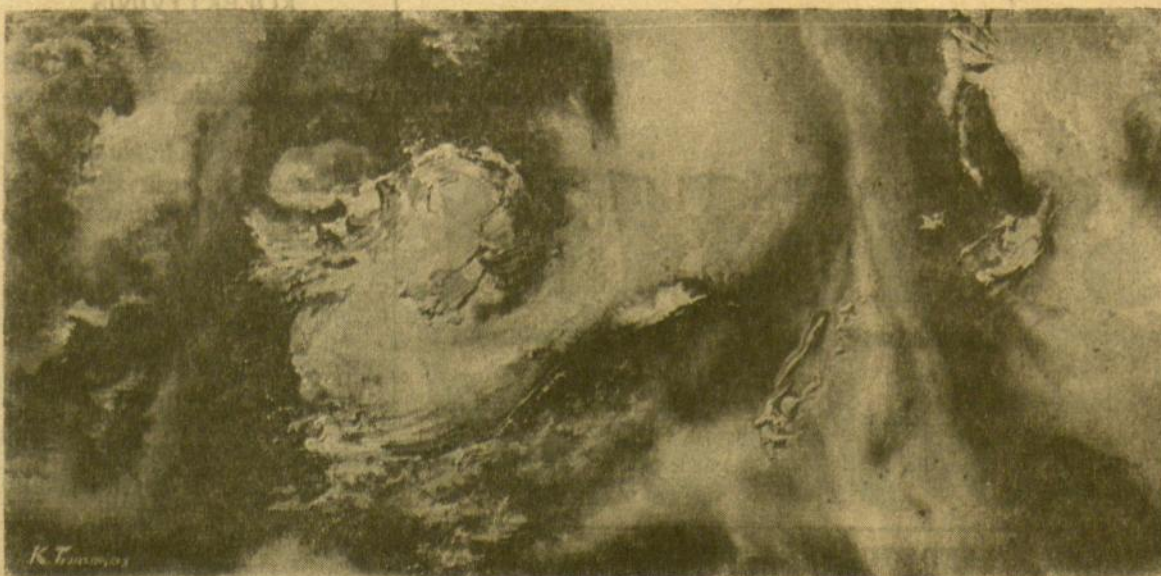
garą Falls Art' galerijoje, Niagara Falls, Kanadoje. Po savo abiejų viešųjų šiaurės Amerikoje, dailininkas čia palieka 439 darbus. Jie yra arba parduoti parodų metu arba padovanoti tai ar kitai institucijai, o taipgi bičiuliams.

Žymaus teologo mirtis

Vienas iš pirmųjų dabarties protestantų teologų — kun. prof. Reinhold Niebuhr — mirė birž. 1 d., sulaukęs 78 m. amžiaus. Jis buvo vienas iš steigėjų Pasaulio bažnyčių tarybos. Net 32 metus dėstė Jungtinėje teologijos seminarijoje ir yra parašęs daugiau kaip 20 knygų.

Jakubėno mokinių rečitalis

Vlado Jakubėno fortepijono studijos mokinių rečitalis įvyks penktadienį, birželio mėn. 11 d. Jaunimo centre, Chicagoje, 7:30 val. vakaro. Dalyvaus netoli trisdešimt mokinių; jų tarpe, šalia pradedančių, yra ir visa grupė pažengusių, kurie atliks koncertinio pobūdžio Chopino, Beethoveno, Brahmsio, Scarlatti, iš naujesnės muzikos — Cl. Debussy ir Bela Bartoko kūrinius. Iš lietuviškos muzikos bus atlikta keletas M. K. Čiurlionio ir E. Laumenskienės fortepijono miniatiūrų.

Kęstutis Trumbras

Iš „Dailės“ grupės parodos, įvykusios Čiurlionio gale rijoje, Chicagoje, gegužės mėn. 15-23 d.

(Nuotr. Lietuvių foto archyvo)

LIETUVOS GYVENTOJAI IR URBANIZACIJA LITUANISTIKOS INSTITUTO SUVAŽIAVIME

Pokario metu okupuotosios Lietuvos gyventojų klausimai buvo nagrinėti moksliniame demografijos posėdyje gegužės 29 d. Chicagoje. Šioms problemoms buvo paskirti du pranešimai: Dr. Zelonio Rekašius, Northwestern u-to profesorius, „Lietuvos gyventojų kaita pokario metu“ ir St. Joseph's kolegijos prof. dr. Tomo Remeikio „Kontroliuotos urbanizacijos bandymai, atsiemimai ir perspektyvos Lietuvoje“.

Dr. Z. Rekašius palietė okup. Lietuvos gyventojų kaitą pokario metais, nurodydamas, kad 1945 m. buvo 2,630,000; 1959 m. 2,711,000 ir 1970 m. 3,129,000 gyventojų. Lietuva karo ir pokario metais patyrė didelius gyventojų nuostolius; žuvusiais, nužudytais, ištremtais, repatrijavusiais į Lenkiją ir kt. Gyventojų skaičių veikė ir rusų bei kitų slavų tautybių

kolonizacija. Karui pasibaigus, gimimų skaičius buvęs smarkiai kritęs, tačiau gimimai ėmė didėti nuo 1954 m., t. y. nuo Stalino mirties, kai gyvenimo sąlygos pagerėjo.

Ir vienas ir kitas prelegentas išskėlė didžiulį Lietuvos kaimo ir miesto gyventojų santykio pasikeitimą, kuris glaudžiai rišasi su pokario metais išaugusiu urbanizacijos plėtimu. 1970 m. surašymo duomenys parodė, kad daugiau kaip 50 proc. okup. Lietuvos gyventojų jau gyvena miestuose. 1970 m. surašymo duomenys parodė tokį didesnių Lietuvos miestų gyventojų skaičių: Vilnius — 371,700, Kaunas — 306,200, Klaipėda — 139,900, Šiauliai — 92,800, Panevėžys — 73,500, Alytus — 27,900, Marijampolė — 28,700, Ukmėrgė — 21,600, Telsiai — 20,200. Sovietų valdžia, kurda-

centrais stengiamasi išauginti Vilnių, Kauną, Klaipėdą, Plungę, Šiaulius, Panevėžį, Uteną, Alytų ir Marijampolę.

Br. Ku.

PETE'S AUTO REPAIR

Talpa MOTORUS, STABDŽIUS, Transmisijas, Starterius, Alternatorius, Motor Tune-up. Ir kitus patalysimus. PETRAS PIŠNYS, sav., 6211 - 15 South Damen Avenue - TEL. 737 - 3888.

Joe Wentz Ford, Inc.

Authorized Sales & Service FOR YOUR BEST DEAL — Call 445-5000

WAGNER & SONS

Typewriters — Adding Machines — Checkwriters — Nuomoja — Parduoda — Taiso NAUJOS NAUDOTOS Virs 50 m. patikimas pataravimas NAUJOJE VIETOJE 5610 S. Pulaski Rd., Tel. 581-4111

GĖLĖS

Vestuvės, banketams, laidotuviams ir kitokioms progoms GUZASKŲ Beverly Hills Gėlinė 2443 W. 63rd Street, Chicago, Illinois TEL. PR 8-0833 — PR 8-0834

MAZEIKA & EVANS

FUNERAL HOME

THREE AIR-CONDITIONED CHAPELS

Parking Facilities

6845 SOUTH WESTERN AVE. REPUBLIC 7-9800

EUDEIKIS

DOVYDAS P. GAIDAS — GERALDAS F. DAIMID

Laidotuvių Direktoriai

Trys Moderniškos Koplyčios

4330 South California Avenue

Telefonai: LA 3-0440 ir LA 3-9852

4605-07 South Hermitage Avenue

Telefonas — YArds 7-1741-2

PETKUS

MARQUETTE FUNERAL HOME

— TEVAS IR SŪNUS —

TRYs MODERNIOS KOPLYČIOS

2533 West 71st St. Telef. GROvehill 6-2345-6

1410 S. 50th Ave., Cicero TOWNhall 3-2108-09

AIKSTĖ AUTOMOBILIAMS STATYTI

LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI

Lietuvių Laidotuvių Direktorių Asociacijos Nariai

STEPONAS C. LACK (LACKAWICZ) IR SŪNŲ

2314 W. 23rd PLACE

Tel. VIRginia 7-6672

2424 W. 69th STREET

Tel. REPUBLIC 7-1213

PETRAS BIELIŪNAS

4348 S. CALIFORNIA AVE.

Tel. LAFayette 3-3572

ANTANAS M. PHILLIPS

3307 S. LITUANICA AVE.

Tel. YArds 7-3401

POVILAS J. RIDIKAS

3354 S. HALSTED STREET

Tel. YArds 7-1911

JURGIS F. RUDMIN

3319 S. LITUANICA AVE.

Tel. YArds 7-1138-1139

VASAITIS — BUTKUS

1446 S. 50th AVE., CICERO, ILL.

Tel. OLYmpic 2-1003

LEONARD BUKAUSKAS IR SŪNŲ

649 East 162nd Street, South Holland

10821 South Michigan Avenue, Chicago

TEL. — CO 4-2228

Dabar yra pats geriausias laikas išsigyti nuosavus namus, pasinaudojant mūsų sumažintu nuošimčiu ant preferuotų paskolų.

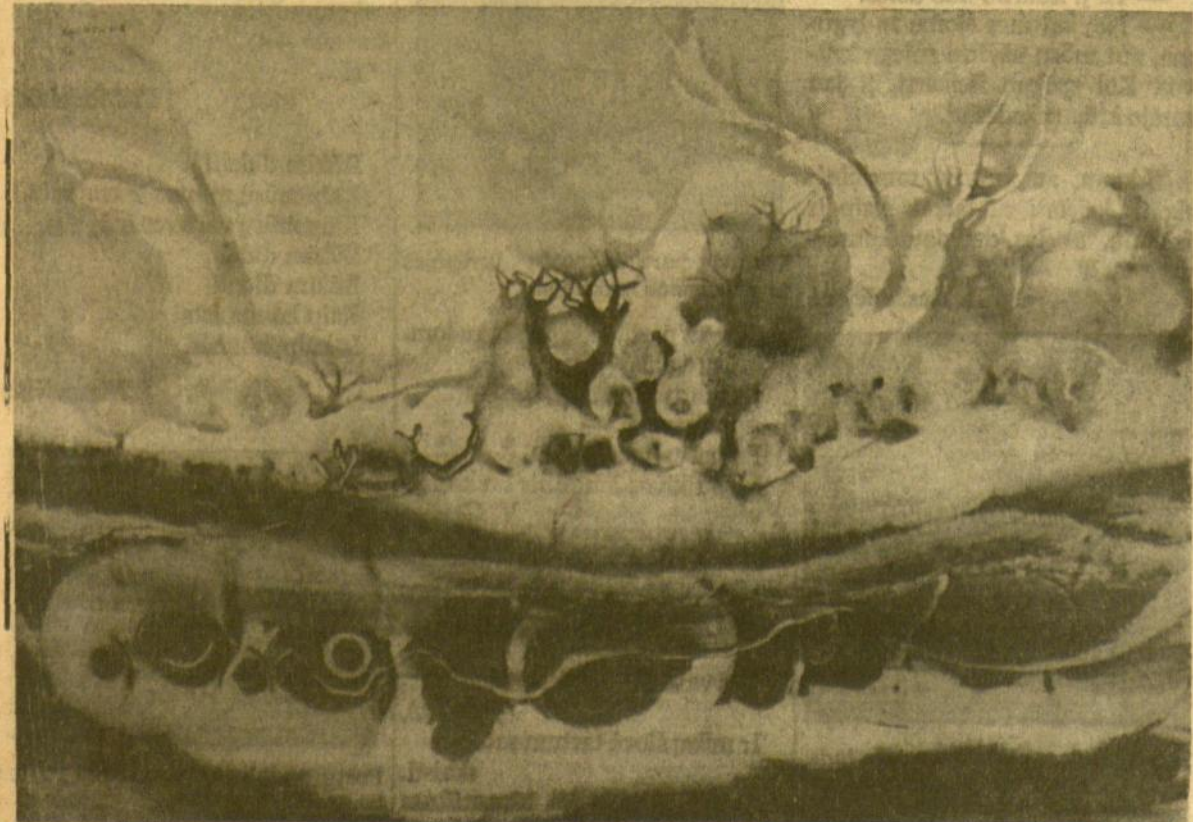

Joseph F. Gribauskas Vice President

Saint Anthony Savings

Darbo Valandos — Kasdien nuo 9:00 iki 5:00; Pirmadieniais nuo 9:00 iki 3:00; Šeštadieniais nuo 9:00 iki 1:00; Trečiadieniais uždaryta.

1447 South 49th Court / Cicero, Illinois 60650 / Phone 656-6330

Leonas Urbonas

Tapyba

